„Minu laua peal seisab, luban Ma haigede majale, „mis Tema mälestuseks ehitatakse.“

Seda haleliku wiimse seaduse lisandiku lugedes, tuletasime meele neid sõnu, mis üks kuulus aearaamatude kirjutaja ühe meie aeani seisnud wana Wenemaa kuulsa walitseja wiimsest seadusest ütleb. „Ilma seda wiimist seadust“ ütleb Karamsin „ei oleks meie Monomahi täieliku kena hinge mite tunnud.“ Nõnda, nisamuti ka, wõiwad nüüd need, kes tähelepannes ja õiguse wahet tehes Keiser Nikolai tegusi kokmkümne aastases kiidutäies walitsus waatanud, ka need, kes seda kena pereliku elu (abielu ja lastekaswatamist) mis ka muu rahwale eesmärgiks oli, tundsid, — peale seda kui nemad meie kunstita, aga truui ja täieliku wiimse seaduse wäljatõmbust on lugenud, — Tema suure, kindla ja armastuse täie hinge kaunid omadusi paremine tundma, paremine kalliks pidama õpima.

Nii oli se sissewautus, mis sesinane Tema hinge isejutustamine — kuda meie seda nimetanud — meie peale oli teinud ja näitas meile, otsego kõlasid taewast maha Õnnistegia sõnad:

„Õnsad on need puhtad südamed, sest nemad „saawad Jumalat nägema.“ Matt. p. 5, w. 8.

Sel 24mal Märtsil 1855.
